

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți
Anul XIX(2019), nr. 408(16 –31 Octombrie)

Dragii mei enoriași!

Rugă pentru Tară. Părinte, Împăratul cerului și al pământului, al veacurilor și al speranțelor noastre, spre Tine înalț această rugă la ceas târziu de noapte. Mi-e sufletul zbciumat ca marea în furtună, mi-e teamă de ziua de azi, de ziua de mâine, de viitorul ce se conturează la orizont. Nu mă rog pentru mine, - sunt zgaibă fără preț -, ci pentru Neamul meu ce vine din neguri de vremi și se îndreaptă spre veșnicii. Mai mult ca oricând el are nevoie de ajutorul Tău spre a nu se poticni.

Ai fost cu noi, Părinte, de când am fost în fașă. Ne-ai așezat aici, la răscrucea relor și-n drumul tâlharilor. Ne-ai dat o țară cum nu e alta mai frumoasă, în care ai așezat toate minunățiile și bogățiile lumii. Au venit peste noi ca să ne ceară pământ, și apă, și aur, și copii, și grâne, și miere, și sare, și bani și tot ce se găsea ori nu se găsea pe aici. Din toate punctele cardinale s-au slobozit peste noi hămesiții vremii, fie că au fost perși, fie romani, fie goți, fie avari, fie pecenegi, fie cumani, fie slavi, fie tătari, fie maghiari, fie turci, fie austrieci, fie ruși sau nemți sau alte nații. Mereu am fost printre cizmele coloșilor, gata-gata să ne strivească.

Cu unii ne-am luptat până la ultima picătură de sânge și de multe ori am reușit să-i batem și să-i alungăm; cu alții am încheiat înțelegeri și i-am ținut departe dându-le din toate ale noastre. Numai Tu, Părinte al veacurilor, mai poți ști cu câte bogății ne-am plătit dănuirea noastră pe aceste plaiuri. Și, totuși, bunul cel mai de preț nu ni l-au luat, deși atâta ar fi vrut... ! Am reușit să ne păstrăm sufletul! L-am fi păstrat și l-am fi apărat de-ar fi trebuit să dăm și cenușa din vatră. De l-am fi pierdut pe el, am fi pierdut credința, limba, doina, jocul, portul, modul de a fi și a gândi, într-un cuvânt, am fi pierdut identitatea noastră.

Părinte bun, numai orbi de-am fi și n-am înțelege că doar mila Ta și ajutorul Tău ne-au ocrotit și ne-au adus până astăzi prin istorie. Numai orbi de-am fi și n-am vedea cum au pierit ca fumul acei coloși care au vrut să ne radă de pe fața pământului. Ei au pierit și noi am rămas. Despre ei se mai vorbește în câte-o carte de istorie, noi, poporul acesta mic și resfirat pe toate văile Carpaților, poporul acesta care Te-a avut pe tine întotdeauna reazim și stăpân a supraviețuit și vrea să meargă mai departe, până la sfârșitul veacurilor. Fără Tine am fi fost ca un trib risipit de barbari, ca atâtea altele, despre care doar Tu mai știi.

Părinte al veacurilor, toți ne-au luat bogățiile materiale, pământești. Astăzi au venit alții, mult mai periculoși, care ne vreau sufletul nostru, care vreau să rămânem o amintire pentru generațiile viitoare. Ni se risipește Neamul, Părinte, ne rămâne țara pustie! Cu fiecare înmormântare rămâne și câte o casă încuiată pentru totdeauna. Avem nevoie de ajutorul Tău să schimbăm gândurile și mentalitățile confrăților noștri. Fă Tu ceva, ce noi nu putem, ca să ni se întoarcă cei plecați acasă, să-și iubească țara mai mult decât banii străinilor. Fă-i Tu să aibă mai multă încredere în viitor, să-și lase copiii să vină pe lume, să nu le fie rușine că sunt români. Fă-i Tu, Doamne, să se bucure de viață, să nu mai fie atâtea tristețe pe fețele românilor Tăi.

Te-am iubit, Doamne, prin moșii și strămoșii noștri. Pământul românesc este îngrășat de carnea și de sângele celor ce au apărat bisericile și mănăstirile Tale, credința creștină ortodoxă. Pământul românesc este plin de oseminte și de moaște ale sfinților, pe care numai Tu îi știi. Pământul românesc este împodobit de casele Tale, pe care Ți le-am zidit în fiecare așezare tocmai ca să fii cu noi, cât mai aproape de noi. De două mii de ani Îți înălțăm rugăciuni, cântări, colinde și liturghii, cum poate nici un alt popor n-o face, tocmai fiindcă am înțeles că fără Tine suntem pulbere și vânt. Suntem ai Tăi, nu ne lăsa în ghearele pierzării.

Dă-ne, Doamne minți deștepte, inimi mari, puterea de a alege oamenii cei mai potriviți și capabili, care să ne conducă. Avem nevoie de conducători înțelepți, buni patrioți și buni creștini, oameni care să se dedice trup și suflet Neamului, ci nu intereselor proprii. Dă-ne, Doamne, conducători înțelepți, care să știe să ne conducă printre stâncile amenințătoare. Dă-ne, Doamne la cârma țării oameni care să ne dea legi menite să aducă dreptatea adevărată în țară, să facă să renască entuziasmul și dragostea de viață și de patrie, dragostea de muncă și de învățatură, încrederea în oameni și în instituții. Ajută, Doamne, Neamului românesc să nu se risipească și Țării să nu se destrame. Ajută-ne, Doamne, să nu ne pierdem credința și nădejdea, să nu ne

pierdem dragostea de Tine și de ale Tale. Fă, Doamne, să fie pace-n lume, între popoare și-n tre oameni, în noi și în casele noastre.

Ține-ne, Doamne, ca să – Ți mai cântăm și de aici înainte colinde de Sărbători. Așa păcătoși cum suntem, dar suntem ai Tăi dintotdeauna și Te iubim și noi după puterea noastră. Ocrotește-ne cu puterea și cu dragostea Ta acum și până la sfârșitul veacurilor, amin.

*

Sfaturi părintești. Redăm mai jos continuarea *Omiliei despre invidie* a **Sfântului Vasile cel Mare**, fiindcă ni se pare a fi de mare actualitate și necesară pentru mulți:

„Ce poate fi mai pierzător decât această boală? Este distrugerea vieții, ruina firii, vrăjmașă a darurilor dumnezeiești, împotriva față de Dumnezeu. Cine l-a pornit pe demon, începătorul răutății, la război împotriva oamenilor? Oare, nu invidia? Prin invidie demonul s-a arătat pe față luptător împotriva lui Dumnezeu; s-a mâniat pe Dumnezeu din pricina marilor daruri date de Dumnezeu omului; și, pentru că n-a putut să se răzbune pe Dumnezeu, s-a răzbunat pe om.

Și Cain, cel dintâi ucenic al diavolului, s-a purtat la fel. Diavolul l-a învățat și invidia, și uciderea, surori una cu alta întru nelegiuire, pe care și Pavel le-a alăturat prin cuvintele: „Sunt plini de invidie, de ucidere”. Ce a făcut Cain? A văzut cinstea dată de Dumnezeu fratelui său și s-a aprins de gelozie; a omorât pe cel cinstit de Dumnezeu, spre a lovi pe Cel ce l-a cinstit. Pentru că nu putea să lupte cu Dumnezeu, a schimbat lupta împotriva lui Dumnezeu în ucidere de frate. (...)

Un astfel de om a fost Saul, care a prefăcut în pricină de luptă împotriva lui David marile binefaceri primite de la acesta. (...)

Invidia este un fel de dușmănie care se poate înlătura cu foarte mare greutate.

Pe scurt, binefacerea îmblânzește pe dușman; pe invidios, însă, și pe răutăcios, binefacerea făcută lui îl întărește și mai mult. Și cu cât i se face mai mult bine, cu atât se revoltă mai mult, se supără și se arată mai nemulțumit. Și este mai mare durerea pricinuită de faptul că binefăcătorul are puțința să-i facă bine decât mulțumire de pe urma binefacerilor primite.

Pe care fiară n-o depășesc invidioșii prin răutatea lor? Pe care animal neîmblânzit nu-l întrec în sălbăticie? Câinii se îmblânzesc dacă le dai de mâncare; lei devin supuși dacă sunt îngrijiiți; invidioșii însă se sălbătesc și mai mult dacă li se poartă de grijă.

Cine l-a făcut rob pe Iosif, care era liber prin naștere? Oare, nu invidia fraților săi? Cu acest prilej este vrednic să te minunezi de nebunia acestei boli (...). Prin rânduiala lui Dumnezeu, însă, viclenia lor s-a întors împotriva lor. Că, prin fapta cu care socoteau că împiedică prezicerea, prin aceea au deschis drumul împlinirii viselor. Într-adevăr, dacă n-ar fi fost vândut, n-ar fi ajuns în Egipt, n-ar fi căzut, datorită curăției lui, pradă uneltirilor femeii desfrânate, n-ar fi fost aruncat în temniță, nu s-ar fi împrietenit cu slujitorii lui Faraon, n-ar fi tălmăcit visele în urma cărora a primit conducerea Egiptului și nu i s-ar fi închinat frații lui, veniți la el din pricina lipsei de grâu.

Treci cu mintea la cea mai mare invidie care a luat naștere cu prilejul celei mai mari fapte din istoria lumii; este vorba despre invidia provocată de furia iudeilor împotriva Mântuitorului. Pentru ce L-au pizmuit? Pentru minunile Lui! Ce scop au avut minunile Lui? Mântuirea celor din nevoi! Flămânzii erau hrăniți, și Cel care-i hrănea era prigonit și dușmănit; morții erau înviați, și Cel ce le dădea viață era privit cu ură; demonii erau alungați, și se uneltea împotriva Celui care porunca demonilor; leproșii erau curățiiți, șchiopii umblau, surzii auzeau și orbii vedeau, iar Binefăcătorul era alungat. În cele din urmă, au dat morții pe Cel care a dăruit viața, au bătut cu bice pe Izbăvitorul oamenilor și au osândit pe Judecătorul lumii. Până acolo au adus răutățile invidiei!

Și cu această singură armă, începând de la facerea lumii și până la sfârșitul veacului, pe toți îi hrănește și pe toți îi doboară diavolul, distrugătorul vieții noastre, el, care se bucură de pierderea noastră, el, care a căzut prin invidie și vrea să ne doboare și pe noi împreună cu el prin același păcat.”

*

Plânge Cerul. În revista „Apărătorul Ortodox” de la Chișinău am găsit o foarte interesantă poezie cu acest titlu, semnată de regretata artistă **Tamara Buciuceanu**. O adevărată surpriză. Iat-o:

*"Plânge Cerul pe tot omul
Cel neroditor ca pomul,*

*Care stă să se usuce.
Plânge, Cerul, Domnul plânge,*

*Plânge Maica-n rând cu Sfinții,
Cu strămoșii și Părinții,
Ce-au ținut credința dreaptă,
Nu din vorbă, ci din faptă.
Plânge Ștefan moldoveanul
Și ne ceartă Brâncoveanu:
„- Voi, născuți din mame sfinte,
Vreți credința a vă vinde ?
Eu și fiii mei ne-am pus
Chezași la Domnul Iisus
Pentru tine, neam al meu,
Că nu-L vinzi pe Dumnezeu!*

*V-am lăsat biserici sfinte,
Vreți credința a vă vinde ?
Viața toată să vă fie
Ca o Sfântă Liturghie!
Să va fie ajutorul
Crucea și Mântuitorul!
Fiți voi neamul luminos,
Candelă pentru Hristos!"
Plâng icoanele-n Altare
Pentru a noastră nepăsare,
Pentru cei ce-n chip frumos
Vor să-L vândă pe Hristos."*

*

In memoriam: Prof. Maria Untaru. Am cunoscut-o la Liceul Economic de la Tr. Severin. Era profesoară de Limba Română cu ștate mult mai vechi decât ale mele. Când m-am dus la acea școală, m-a impresionat clasa a XI-a B, la care dânsa era dirigintă. Parcă erau copiii aleși, strecurați, unul mai bun decât altul. Erau îmbrăcați curat, chiar elegant, dar simplu, erau foarte respectuoși, atenți, conștiincioși. Vorbeau frumos, gândeau profund, aveau păreri proprii, știau să-și argumenteze ideile. A fost destul ca să le dau o lucrare de control și pentru mine au fost o adevărată revelație. Scriau frumos, caligrafic, îmbrăcau subiectele într-o limbă cursivă, plăcută, lucrările lor erau adevărate bijuterii literare.

Într-o zi am fost invitat de Doamna Prof. Maria Untaru la un cenaclu literar. Aflase dumneaei despre mine că sunt un scârța-scârța pe hârtie și nu putea să rămână indiferentă, să nu mă atragă spre preocupările dânssei și ale elevilor iubitori de grai românesc. Acolo la cenaclu am fost uimit de seriozitatea temelor abordate, de maturitatea discuțiilor. Elevii Doamnei Maria Untaru discutau ca niște specialiști în limba și literatura română. Unii au citit creații proprii, proză scurtă, poezii, eseuri. Erau splendide. Greu puteai să înțelegi că niște copii care urmau o secție reală, care se pregăteau pentru un domeniu economic, stăpâneau atât de bine limba și literatura română și cum ei înșiși erau creatori de texte literare. Fiindcă tot făceau referințe mereu la Șerban Cioculescu și la cărțile lui de critică literară, când mi s-a dat cuvântul le-am povestit și eu despre întâlnirea și discuțiile pe care le purtasem cu ani în urmă cu Șerban Cioculescu la Biblioteca Academiei din București. Cele relatate de mine au fost receptate cu mult interes.

După acel cenaclu s-a stabilit între mine și Doamna Prof. Maria Untaru o relație de stimă și respect reciproc, de prietenie chiar. De multe ori în recreații ședeam de vorbă în cancelarie și-mi relata despre planurile, realizările și decepțiile sale. Mi-a dat mai multe cărți alcătuite din creațiile elevilor săi iubitori de limba română, indiferent de clasa din care făceau parte, am devenit colaborator la revista literară „Mercur”, pe care o scotea de câteva ori pe an. Toate publicațiile acestea erau realizate din banii Doamnei Untaru.

Am văzut-o de multe ori tremurând de emoție pentru elevi ai săi care participau la olimpiade și concursuri literare, am văzut-o explodând de bucurie când astfel de elevi erau clasati pe primele locuri la nivel național, am văzut-o plângând în hohot, când o elevă premiantă la olimpiada națională primise recompensă doar ... 300 lei. „-Biata Nadia este orfană. Ea este ca o mamă celor doi frați mai mici. Ea face curățenie în casă, gătește, îi ajută la teme și-și face și temele ei. Tată-său e un alcoolic și nu o ajută cu nimic, ba dimpotrivă. Când a venit de la București, am îndrăznit s-o întreb ce are de gând să facă cu cei 300 lei câștigați la Olimpiadă. Mi-a spus că-și va cumpăra o ramă pentru ochelari. De o lună i-au căzut ochelarii, s-a rupt rama și s-a chinuit așa, mioapă, să se pregătească pentru olimpiadă, pentru teme! Se merită, părinte, să muncească un copil ca un rob, să fie clasat pe locul doi la nivel național și să primească atât cât să-și ia o pereche de rame pentru ochelari?”

Doamna Maria Untaru era tipul de dascăl total, dascălul care se topea la catedră, care era în stare să-și dea și sufletul pentru ca să vadă rodind în puii de oameni din fața sa frumusețea artei, manierele civilizate, cultura solidă. Făcea parte din categoria dascălilor de elită, care au împodobit învățământul românesc. Nu cred că este vreun fost elev al său, care să nu-și amintească toată viața de dânsa, care să n-o așeze alături de proprii săi părinți în memoria și în sufletul său.

Din momentul când a aflat că este purtătoarea unei boli fără leac, Doamna Prof. Maria Untaru s-a resemnat. A devenit tristă, absentă, interiorizată. În timp ce ochii îi priveau undeva spre orizont, sufletul îi plângea neputincios. Mai avea atâtea și atâtea de făcut și toate se surpau de acum. Furtuna îi reteza aripile

pentru totdeauna. Și-a chemat fiica și nepoții din Canada, ca să-i mai vadă o dată, să se mai bucure de râsul lor, să le mai simtă mângâierea.

Am încercat s-o încurajez, s-o pregătesc cu slabele mele puteri pentru Marea Trecere. Mă asculta și tăcea. Din când în când preciza ca pentru sine: „- Nimeni nu este de neînlocuit, părinte! Toate au un început și un sfârșit! Pentru mine a venit ceasul!”

Am participat la înmormântare. Cred că a fost una dintre marile înmormântări din Severin, având în vedere numărul imens de participanți. Majoritatea erau elevi și foști elevi, părinți și rude ai acestora, oameni care au cunoscut-o și au stimat-o!

Dumnezeu să te ierte și să te răsplătească pentru toate eforturile depuse pentru înnobilarea ființei umane, Doamnă!

*

File de jurnal – 18 iul. 1982(III). „Azi am făcut slujbă la Bârda. A fost multă lume. Datorită faptului că timp de două săptămâni înainte de venirea mitropolitului, cât au avut loc lucrări de curățenie și organizare la biserica de la Bârda, paracliserul Curea Petre nu a dat pe acolo, motivând copilărește această atitudine, l-am demis din atribuțiile ce-i reveneau. Mai mulți dintre bârdeni s-au solidarizat cu el și i-au luat apărarea. E foarte interesantă această atitudine. Mi-e greu s-o explic. Aș crede mai degrabă că reușita la vizita mitropolitului i-a derutat pe bârdenii mei. N-au participat la vizita respectivă, gândind, probabil, că prin asta își iau o revanșă. Cred că multora le sunt antipatic, deși în realitate nu le-am făcut nimic rău. Faptul că în casa mea a fost mitropolitul cu suita sa, faptul că Părintele Ionică Sfetcu a vorbit în termeni foarte elogioși cu privire la persoana mitropolitului și înainte și după vizită, faptul că am fost destul de bine cotat, i-a deranjat. Bârdenii mei, spirit de olteni, mă credeau (și mă voiau, probabil) un mazilit și un ratat oarecare, ce-mi fac iluzii și mă împăunez singur. „Reabilitarea” mea i-a deranjat. Nu se pot împăca cu acest gând. Atitudinea și indiferența lui Petrică Curea și a mai multor bârdeni, apoi solidarizarea acestora cu el, constituie o dovadă în acest sens. Cred că această situație mai bine o pot înțelege decât o pot explica!

Mama a fost de dimineață cu doi purcei la târg. Abia i-a dat cu câte 550 lei/buc.

Azi-dimineată, în stația de autobuz de la Bârda, fiind mulți adunați acolo, se vorbea „numai politică”. Unii spuneau și comentau știri de la „Europa liberă”, alții răspândeau și comentau știri culese de ei de pe teren sau auzite. Stația de autobuz devenise o adevărată tribună și un adevărat forum. Astfel, mama l-a auzit pe Gheran Pantelie spunând că a fost de față cu prilejul incidentului de la Alimentara „Tineretului” din Severin. Cică peste 30 de bărbați se solidarizaseră. Au năvălit în spatele tejghelei și și-au luat pâine. Când au venit câțiva de la partid, o namilă de om, cu glas cutremurător, numai ce a strigat: „- Mă, fire-al dracului cu mă-ti, vino încoace să-ți dau eu ție!” Șeful grupului de la partid a scăpat, ascunzându-se după grămezile cu lăzi.

Înainte de izbucnirea conflictului, o soră a lui Ilie Dinescu din Colibași ședea deoparte și, plângând, se ruga „să-i dea și ei o coajă de pâine să ducă la copii!” Printre altele, spunea: „- Dacă nu ne-ați fi luat pământul, am avea și noi, arde-ne-ar focul să ne ardă!” Când s-a produs învălmășeala, s-a repezit și ea, a smuls trei pâini de pe tejghea și a fugit, fără să mai plătească. Era ca și când și-ar fi luat un bun asupra căruia avea un drept legitim.

Se aude că undeva(mama n-a reținut localitatea), o femeie a dat foc la zece hectare de grâu. Până ar interveni pompierii, a ars toată tarlaua. Au găsit o tablă pe care scria: „Nici voi, nici noi!”

În partea câmpului, într-un sat, în timp ce treceau combinele cu buncărele încărcate de grâu, sătenii le-au blocat drumul, le-au devastat și le-au luat tot grâul”.

*

Malovăț - file de monografie. Am găsit într-o carte, **Dicționarul geografic al Județului Mehedinți**, scrisă de Domnii Răsvan Stroe și Daniel Peptenaru și publicată la Editura „Scrisul Românesc” din Craiova în anul 2011, la pagina 181, următoarele mențiuni despre satul Malovăț:

„Sat, reședința comunei cu același nume, la contactul Depresiunii Severinului cu Piemontul Coșuștei, 10 km nord-est de Tr. Severin. Așezarea s-a constituit pe malul stâng al văii Pleșuva(...). Altitudinea medie este de 120 m. Spre vest Dealul Nagarei, la nord-vest Dealul Govorei(267,5 m), către nord Dealul Colibașului. La nord-este pârâul Valea Boierească se unește cu Valea Pleșuva și aceasta primește în perimetrul sud-vestic al satului pârâiele Voican și Goișa. Spre sud Dealul Domoglet(303,7 m). Așezarea este atestată la 1517 ca sat în stăpânire boierească, dar va fi dăruit Mănăstirii Govora în 1572. Avea la 1835 un număr de 120 de familii. Partea veche a satului, la est de pârâul Pleșuva, are o structură adunată și textură neregulată, iar partea de pe șosea e dezvoltată bilinear pe aproape 2 km. Satul a fost centrul comunei cu

același nume începând din 1864 până azi, cu excepția anilor 1912-1925, când a aparținut de comuna Colibași împreună cu satul Țigăreni. Acesta din urmă, recunoscut ca sat în 1912, va depinde de comuna Malovăț din 1925 până în mai 1968, când devine trup al satului Malovăț, pierzându-și identitatea oficială.

Populația: 1912 – 1180 loc.; 1930 – 1157 loc.; 1948 – 1204 loc.; 1956 – 1226 loc.; 1966 – 1179 loc.(534 bărb., 645 fem.); 1977 – 1190 loc.(584 bărb., 606 fem.); 1992 – 1003 loc.(496 bărb., 507 fem.); 2002 – 1021 loc.(512 bărb., 509 fem.). Activități de bază sunt: cultura cerealelor, creșterea animalelor și pomicultura. O parte a forței de muncă e angajată în activitățile din Tr. Severin.”

*

Ajutoare și donații. Parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Deputat Ing. Oana Manolescu** din Craiova(DJ): **1.000 lei**; **Domnul Mema Dumitru** din Balș(OT), fiu al satului Bârda: **150 lei**; **Domnul Bazavan Ion** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: **100 lei**; **Domnul Ceontea Traian** din Tr. Severin, fiu al satului Bârda: **60 lei**; **Domnul Fulga Florin, Doamna Oprescu Ecaterina și Doamna Nițu Florentina**, toți din Tr. Severin, fii ai satului Bârda și **Domnul Crumpei Valeriu** din Tr. Severin, fiu al satului Malovăț: câte **50 lei**;

Domnul Popescu M. Mihai din Malovăț a mai adăugat **200 lei** pentru contribuția de cult, totalizând până acum **300 lei**; **Domnul Rolea A. Ion** din Bârda a achitat **100 lei** pentru contribuția de cult.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

*

În cursul lunii octombrie am donat pâine credincioșilor participanți la slujbe, astfel: 6 Oct.(Malovăț): **186 pâini**; 13 Oct.(Bârda): **140 pâini**; 14 Oct.(Malovăț): **200 pâini**; 20 Oct.(Malovăț): **237 pâini**; 26 Oct.(Bârda): **102 pâini**; 27 Oct.(Bârda): **112 pâini**. Așadar, în luna octombrie s-au donat **977 pâini**.

Copiilor participanți la slujbe li s-au donat și ciocolate.

Totodată, s-a vândut pâine credincioșilor la prețul de achiziție de **0,70 lei/buc.**, astfel: 6 Oct.(Malovăț): **114 pâini**; 13 Oct.(Bârda): **660 pâini**; 14 Oct.(Malovăț): **100 pâini**; 20 Oct.(Malovăț): **43 pâini**; 26 Oct.(Bârda): **198 pâini**; 27 Oct.(Bârda): **688 pâini**.

Așadar, în luna octombrie s-au vândut **1.823 pâini** cu prețul de 0,70 lei/buc.

*

Am început tipărirea vol. III din lucrarea **Dicționarul proverbelor religioase românești**, pe care îl vom dona fiecărei familii din parohie, cât și acelor persoane din afara parohiei, care au ajutat parohia în perioada **1 Dec. 2018-30 Nov. 2019** cu cel puțin **100 lei**. Am avut posibilitatea să realizăm această lucrare și să păstrăm tradiția înrădăcinată în parohia noastră datorită donației făcute de **Doamna Dr. Ionescu Mihaela-Aritina** din Curtea de Argeș(AG) în memoria regretatei sale mame, **Prof. Sofia Dobrescu și a regretatului său frate, Ing. Gabriel-Cristian Ionescu**.

Dumnezeu săi răsplătească Doamnei Doctor, iar celor dragi ai săi trecuți la Domnul să le dea iertare și odihnă! În numele meu personal și al beneficiarilor acestei cărți îi mulțumim cordial Doamnei Doctor pentru ajutorul ce ni l-a dat!

*

Plăți. În luna octombrie am efectuat câteva plăți mai mari, astfel: **6.800 lei** tipografiei pentru cărți; **2.065 lei** brutăriei pentru cele 2950 pâini donate și vândute în luna septembrie; **1.960 lei** brutăriei pentru cele 2800 pâini donate și vândute în octombrie; **614 lei** pentru impozit; **350 lei** poștei pentru colete; **307 lei** hârtie de scris; **280 lei** poștei pentru timbre; **230 lei** pentru toner și cartușe necesare imprimantei; **200 lei** ajutor pentru Mănăstirea „Sf. Pantelimon” din Jud. Teleorman; **162 lei** vopsea pentru policandrele de la Malovăț; **100 lei** transport cărți de la Craiova; **65 lei** pentru sfoară; **57 lei** pentru internet și altele mai mici.

*

Activități economice. Am predat la fabrica de lumânări a episcopiei **220 kg** ceară rezultată din topirea resturilor de lumânări de la cele două biserici. **Doamna Ivașcu Domnica** din Bârda s-a ocupat de această lucrare.

*

Publicații. În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Scrisoare către Europa**, în „Revista Art-Emis”, Rm. Vâlcea, 13 oct. 2019, ediție on-line (<https://www.art-emis.ro/art-emis>); **Spaimile de azi**, în „Omniscop”, Craiova, 2 oct. 2019, ediție on-line(<http://www.omniscop.ro>); **Ștefane, Măria Ta!**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7463(26-27 oct.), p. 14; **Între David și Irod(I-II)**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7463(26-27 oct.), p. 14; nr. 7468(2-3 nov.), p. 14; **„Scrisoare pastorală” – 407**, în „Logos și Agape”, Timișoara, 28 oct. 2019, ediție on-

line(<http://www.logossiagape.ro>); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia-Mare(MM), 29 oct. 2019, ediție și on-line(<https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com>); în „Observatorul”, Toronto(Canada), 2 nov. 2019, ediție și on-line(<http://www.observatorul.com>); **Generația lui „Huooo!”**, în „Obiectiv mehedințean, Tr. Severin, an. XXI(2019), nr. 1002(31 oct.), p. 10; **Dumnezeu a fost ucis în Occident**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7468(2-3 nov.), p. 14; **Jocul de-a cartea**, în „Națiunea”, București, 29 oct. 2019, ediție on-line(<http://www.ziarulnatiunea.ro/category/firea-romanilor>); în „Omniscop”, Craiova, 2 nov. 2019, ediție on-line(<http://www.omniscop.ro>); **Sodoma și Gomora vremii noastre**, în „Obiectiv mehedințean”, Tr. Severin, an. XXI(2019), nr. 1003(7 nov.), p. 11;

O recenzie la volumul preotului Dvs. **Amintiri despre Titani** a apărut în cartea Domnului Ion N. Oprea, **Istoriei, comentarii, miscelanea**, vol. VII, Adjud, Editura „Armonii Culturale”, 2019, pp. 349-350.

*

Zâmbete. Foarte des întâlnim anunțuri în ziare, la radio și televizor, în vitrine etc. Multe dintre ele au substanță comică, tocmai că dovedesc necunoașterea limbi române sau, pur și simplu, prostia celor ce le-au alcătuit. Iată câteva: „Vând mașină de cusut mână și picior; Vând butelie de aragaz cu reșou și frigider; Vând pătuț copil făcut la comandă pentru pretențioși; Închiriez cameră la două fete încadrate cu un singur pat; Cumpăr îmbrăcăminte de damă deosebită și puțin întrebuițată; La un concurs de animale, în cadrul unei sărbători agricole, s-a afișat programul: ora 10.00, prezentarea invitațiilor, ora 12.00, prezentarea animalelor, ora 14.00, masa comună; Consumați cu încredere supă de pasăre vegetariană; Nu servim minori sub 18 ani; Nu servim în stare de ebrietate; Avem ciorapi de femei lungi.

*

Lucrări la biserică. La biserica de la Bârda se lucrează la placarea soclului de la gard cu gresie. Lucrarea o execută **Domnul Stănciulescu Florin** din Bârda, gratuit.

La biserica de la Malovăț se lucrează la finisarea magaziei. Lucrarea o execută **Domnul Ștefu Florian** ajutat de **Domnul Nistor Petre și Domnul Pera Dumitru**, gratuit.

Pentru biserica de la Bârda am comandat sculptorului, **Domnul Ion Foșalău** din Nemțișor(NT), 6(șase) sfeșnice din lemn sculptat. Ele vor înlocui pe cele metalice, care s-au învechit și au obosit. Noile sfeșnice costă câte **350 lei/buc.** Domnul Foșalău ne-a realizat tot mobilierul de la biserica din Malovăț în anii trecuți.

Pentru biserica de la Malovăț am cumpărat vopsea auto, auriu-metalizat, pentru a vopsi policandrele metalice. Lucrarea o execută **Domnul Borcilă Dumitru** din Malovăț și **Domnul Ing. Mucioniu Dumitru** din Tr. Severin. Dacă lucrarea va reuși, le vom vopsi la fel și pe cele din Bârda.

Domnul Luca Ion din Malovăț a terminat repictarea troiței **Crucea Dragalinei**, care va fi reșezată lângă combinatul Romag. Lucrarea a fost executată gratuit.

Dumnezeu să le răsplătească tuturor ostenitorilor!

*

Excursii – pelerinaj. **Joi, 31 Oct.**, am organizat o excursie-pelerinaj pe următorul traseu: **Tr. Severin – Malovăț – Bârda – Tr. Severin - Orșova – Mănăstirea Piatra scrisă – Caransebeș – Hațeg – Mănăstirea Prislop – Mormântul Părintelui Arsenie Boca – Hațeg – Petroșani – Mănăstirea Lainici – Tg. Jiu – Motru – Malovăț – Bârda –Tr. Severin.** Au participat 54 enoriași din Malovăț, Bârda, Tr. Severin și Cocorova. A fost un pelerinaj reușit. Sperăm că Părintele Arsenie nu va rămâne dator! Este ultima excursie-pelerinaj pe anul acesta, Mulțumim lui Dumnezeu pentru tot și pentru toate!

*

Botezuri. În ziua de 20 oct. am oficiat Taina Sfântului Botez pentru **Crăciunescu Alexandru-Nicolas**, fiul **Domnului Crăciunescu Marian** și al **Doamnei Crăciunescu Ramona-Mihaela** din Malovăț. Să le trăiască!

*

Program. În cursul lunii noiembrie avem următorul program de slujbe: **2 Nov.** (Malovăț-Bârda); **3 Nov.**(Malovăț); **8 Nov.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț); **9 Nov.** (Bârda-Malovăț); **10 Nov.**(Bârda); **16 Nov.**(Malovăț-Bârda); **17 Nov.**(Malovăț); **21 Nov.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **23 Nov.** (Malovăț-Bârda); **24 Nov.**(Bârda); **30 Nov.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724.99.80.86**, ori pe adresa de e-mail: stanciulescubarda@gmail.com.

Sănătate, pace și bucurii în casele și în sufletele Dumneavoastră!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda